

Wat is Sherborne?

Veronica Sherborne ontwikkelde haar ideeën vanuit de observatie van de bewegingen van baby's. Gedragen en ondersteund worden, ingepakt en gewassen worden zijn voor een baby de eerste lichamelijke ervaringen. Deze fysieke ervaringen zijn tegelijk de allereerste leerervaringen. Door veel met het lijfje bezig te zijn, krijgt het kind een gevoel van lichamelijke zekerheid en leert hoe het met zijn lichaam moet omgaan.

Bewustwording van het eigen lichaam gebeurt door eerst passief de bewegingen te ondergaan, later door zelf te bewegen. Dit lichaamsbewustzijn helpt het kind vertrouwen en controle te krijgen over zijn lichaam en maakt het klaar om zijn omgeving te ontdekken.

De relatie tussen de baby en de volwassene ontwikkelt zich voornamelijk via lichamelijk contact en oogcontact. Ook een pasgeboren baby neemt initiatief tot contact. Het is belangrijk dat de volwassene hierop inspeelt. Door samen te bewegen en lichamelijke spelletjes te doen leert het kind de volwassene kennen en omgekeerd. Ze leren zich op elkaar afstemmen. Het is de opdracht van de volwassene om de signalen die het kind geeft op te vangen en erop te reageren. In de relatie die groeit tussen het kind en de volwassene ontwikkelt het kind emotionele en lichamelijke veiligheid en zelfzekerheid, noodzakelijk voor een gezonde ontwikkeling. Het jonge kind ontwikkelt, door het groeiend besef van de aanwezigheid van andere personen een eigen identiteitsgevoel.

Een sterk bewustzijn van het eigen lichaam en van andere personen zijn twee basisvereisten om vlot te leren. Een kind met een lichamelijke of mentale beperking lokt deze essentiële ervaringen minder uit. Terwijl deze kinderen intenser en langduriger behoefte hebben aan lichamelijke stimulatie en relatiespelletjes.

Ouders met een beperking of psychiatrische problemen kunnen de signalen van hun kind minder goed waarnemen. Dit kan leiden tot een beperkte ontwikkeling en dus een minder stevige basis om te leren.

Doelstelling

Sherborne stelt dat lichaamsbewustzijn en een rijke mogelijkheid om relaties aan te gaan, twee belangrijke aspecten zijn voor de ontwikkeling van de mens.

Sherborne beoogt met haar bewegingsprogramma niet het verbeteren van de motorische vaardigheden van het kind, maar vooral op het sociaal en affectief emotioneel vlak. Met de spelvormen ontwikkelt het kind een positieve zelfwaardering en een bekwaamheid om relaties aan te gaan om met een andere te kunnen communiceren.

Begeleidingsstijl

De belangrijkste garantie voor het succes van de bewegingsmethode ligt in de houding van de begeleider. Deze moet in staat zijn voldoende afstemming te vinden met de deelnemers om op een menselijke en begripvolle manier vertrouwen te geven, sensitieve responsiviteit. Door deze afstemming ontstaan de mogelijkheid tot groei en ontwikkeling.